

Čís. 12335.

Konkursní řád ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

Konkursní komisař může podle § 95 (1) konk. řádu zakázati (dokud se o věci neusnese schůze věřitelů) i výkon usnesení věřitelského výboru, jímž byl schválen smír konkursní podstaty s konkursním věřitelem, podle něhož nemá býti proti tomuto věřiteli uplatňován odpůrčí nárok. K zákazu není zapotřebí, by okolnosti předpokládané odpůrčím důvodem byly osvědčeny; stačí, má-li konkursní komisař pochybnosti o pravém stavu věci.

K uplatnění odpůrčího práva za konkursu pořadem práva jest podle § 40 konk. ř. ovšem oprávněn jen správce konkursní podstaty, avšak rozhodnutí o tom, zda má býti podána žaloba odpůrčí čili nic, není vyloučeno z kompetence ani věřitelského výboru, ani schůze věřitelů.

(Rozh. ze dne 4. února 1933, R I 54/33.)

Konkursní komisař neshledal důvodu k zápočtu výkonu usnesení věřitelského výboru ze dne 27. května 1932, podle něhož byla přijata nabídka firmy Mořic L., že zaplatí do konkursní podstaty 10.000 Kč a vzdá se své pohledávky 5.531 Kč, pokud se týče, by bylo zakázáno provedení tohoto usnesení, dokud se o věci neusnese schůze věřitelů. Rekursní soud vyhověl rekursům ostatních konkursních věřitelů a změnil napadené usnesení v ten smysl, že se výkon usnesení věřitelského výboru učiněné ve schůzi dne 27. května 1932, zakazuje, pokud se o věci neusnese schůze věřitelů. Důvody: Konkursní komisař, dozíraje na činnost věřitelského výboru jest oprávněn zkoumati, zda usnesení věřitelského výboru jsou pro dosažení žádoucího výsledku konkursního řízení účelná a zda nejsou v rozporu se společnými zájmy konkursních věřitelů. Má-li konkursní komisař v tomto směru o usnesení věřitelského výboru pochybnost, může prozatím zakázati jeho výkon a předložiti věc schůzi věřitelů, by se o ní usnesla (§ 95 (1) k. ř.). Jde o odpůrčí nárok podstaty proti firmě Mořic L., již se dle tvrzení stěžovatelů na její pohledávku 58.055 Kč finančními transakcemi dostalo zaplacení až na 5.531 Kč, a s níž konkursní podstata pokud se týče správce má uzavřítí smír toho obsahu, že firma Mořic L. zaplatí bez uznání odpůrčích nároků 10.000 Kč a vzdá se přihlášené pohledávky 5.531 Kč a podstata vzdá se odpůrčího nároku. Částka 10.000 Kč má tedy býti podstatě zaplacená na urovnání odpůrčího nároku co do částky firmě úpadcem zaplacené 52.524 Kč, o kterou při příznivém výsledku sporu by se aktiva zvýšila, a dále má odpadnouti jako dluh pohledávka věřitelky v uvedené zbytkové částce přihlášená, která by ovšem v konkursu dle stavu podstaty jen poměrně byla uspokojena. Stěžovatelé ve svém návrhu a ve stížnosti (§ 192 (1) k. ř.) k odůvodnění odpůrčího nároku podstaty uvedli okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že se tomuto věřiteli proti ostatním v poslední době před prohlášením konkursu dostalo uspokojení, tedy výhody před ostatními

věřiteli. Podle usnesení věřitelského výboru, jehož výkon konkursní komisař neuznal zapověděti, má se podstata vzdáti odpůřčího nároku co do částky uvedené jí úpadcem zaplacené za náhradu 10.000 Kč, usnesení výboru věřitelského zakládá se z větší části na tvrzení úpadce a osob zúčastněných na věci a schválení jeho stalo se beze všeho šetření o okolnostech stěžovateli tvrzených. Je také nápadné, že firma Mořic L. chce zaplatiti uvedenou částku. Jest na pováženou ponechati rozhodnutí o věci jen věřitelskému výboru a je vhodné, by o věci této, týkající se zmenšení aktiv podstaty, rozhodnouti mohl nejširší orgán konkursního řízení, věřitelstvo samo, jehož materiální zájmy touto věcí mohou býti dotčeny a jemuž skutkový stav věci jest vyložiti (§ 95 (1) k. ř.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu jiných konkursních věřitelů.

D ů v o d y:

Rekursní soud se zabýval otázkou, zda se firmě Mořic L. dostalo v poslední době před prohlášením konkursu výhody před ostatními věřiteli, a uznal, že tomu tak jest, zejména s poukazem na okolnosti, z nichž se v rekursu odvozuje úpadcův úmysl poskytnouti firmě Mořic L. výhody před ostatními věřiteli a známost tohoto úmyslu u firmy Mořic L. Tím vyslovil rekursní soud, že nemá za vyloučeno, že tu není odpůřčí důvod § 33 čís. 3 k. ř. Tyto pochybnosti rekursního soudu nejsou vyvráceny výtkou, že o všech těchto okolnostech mohou podati spolehlivé vysvětlení jen firma Mořic L. a ředitel banky Pavel E. a že ti ve svém výsledku okolnosti ty popírají. Neboť podezření, že byly firmě Mořic L. poskytnuty výhody před ostatními věřiteli, nelze vyvrátiti pouhou námitkou, že i ostatním věřitelům platil úpadce v téže době celkem 100.000 Kč, jelikož z toho ještě neplyne, že se výhod dostalo všem věřitelům a ve stejném poměru. A úmysl úpadcův a známost úmyslu tohoto u firmy Mořic L. zůstává přes popírání úpadce firmy Mořic L. a ředitele banky nevyjasněn. Není zapotřebí, by okolnosti předpokládané odpůřčím důvodem § 33 čís. 3 k. ř. byly osvědčeny, stačí, má-li soud pochybnosti o pravém skutkovém stavu. Jsou-li tyto pochybnosti, vznikají důsledně i pochybnosti, zda smír uzavřený s firmou Mořic L. je úspěchem pro konkursní podstatu. Vyhrazuje-li rekursní soud rozhodnutí po pochybnostech schůzi věřitelů jakožto nejširšímu orgánu konkursního řízení k rozřešení, není to neúčelné, byť i tím ponecháno bylo rozhodnutí po většině neprávnikům, poněvadž to zákon podle § 95 odstavec (1) k. ř. připouští, a poněvadž jde o jejich společné zájmy, o nichž rozhodovati jsou nejpožadovanější všichni věřitelé, již po případě z vlastního seznání mohou po skutkové stránce věc vysvětliti a při tom uvážiti, zda prodloužení konkursního řízení sporem na delší dobu je pro ně výhodnější než souhlas se smírem. Napadené usnesení neodporuje ani zákonu. Uzavření smíru je ovšem podle § 118 čís. 2 k. ř. vyhrazeno věřitelskému výboru a nepotřebuje schválení konkursního komisaře, avšak konkursní komisař může účinnost usnesení

věřitelského výboru odepřítí podle § 95 odst. (1) konkursního řádu až do rozhodnutí schůze věřitelů kdykoliv a s tím musí i druhá strana smíru počítati, jinak by ustanovení § 95 konk. ř. nemělo významu. K uplatnění odpůřčího práva za konkursu pořadem práva jest ovšem podle § 40 konk. ř. jedině oprávněn správce konkursní podstaty, avšak rozhodnutí o tom, má-li býti podána žaloba odpůřčí čili nic, není vyloučeno z kompetence ani výboru věřitelského, ani schůze věřitelů, jak jest souditi z §§ 117 (3) a 95 konk. ř.

Čís. 12336.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Předpokladem žalobního nároku podle § 1 zákona jsou dvě samostatné náležitosti: jednání v hospodářském styku: 1. které je v rozporu s dobrými mravy a 2. které je způsobilé poškoditi soutěžitele.

V onom směru jest rozlišovati mezi dobrými mravy vůbec a mezi dobrými mravy soutěže. Jsou jednání, jež jsou sice podle zásad obecné morálky nezávadná, mohou však býti závadná s přísnějšího hlediska dobrých mravů soutěže; naproti tomu nesmí však ani při obchodním styku ani při soutěži jednání a zvyklosti odporovati požadavkům občanské morálky.

Jest posuzovati podle poměrů, co se srovnává s dobrými mravy vůbec a s dobrými mravy soutěže. Měřítkem v podstatě budou mravní názory, obyčeje, zvyklosti, usance a pod., které zachovávají všichni spravedlivě, poctivě, čestně a svědomitě jednající účastníci soutěžního zápasu. Pokud jest dbáti zájmů soutěžitelských a zájmů zákaznických. Solidarita soutěžitelská nesmí sahati tak daleko, aby znemožňovala ochranu spotřebitelů a volnost soutěže.

Jednání oferentovo, jenž dodatečně, po skončení lhůty k podání ofert, slevil z cen požadovaných v původní ofertě, nelze z a v š e c h o k o l n o s t í považovati za jednání přičící se dobrým mravům soutěže a za neslučitelné s požadavkem solidarity.

(Rozh. ze dne 4. února 1933, Rv I 1625/31.)

Žalovaný stavitel podal nabídku na stavbu obchodní školy města J. Lhůta k nabídkám byla skončena dne 12. února 1930. Dne 5. června 1930 zaslal žalovaný městskému zastupitelstvu v J. dopis, jímž sděloval, že, any se od doby co byly podány nabídky, značně změnily poměry ve stavebním průmyslu, jest ochoten sleviti z původně oferovaných cen celkem 85.888 Kč. Stavba školy byla téhož dne (5. června 1930) zadána žalovanému. Žalobou, o niž tu jde, domáhalo se několik stavitelů (zednických mistrů) v J., by bylo uznáno právem, že žalovaný tím, že při soutěži na stavbu obchodní školy v J. po otevření nabídek dopisem ze dne 5. června 1930 nabídl městskému zastupitelstvu v J. proti své původní nabídce a proti nabídkám ostatních soutěžitelů ceny nižší, dostal se v hospodářském styku do rozporu s dobrými